

כותבות חדשות

16:15 קבלתי הודעת וואצאפ ממספר לא מוכר. בשעה הזאת של היום, רוב הסיכויים שלא אהיה זמינה בנייד, תוכלו למצוא אותי מדלגת בין גני הילדים במושב עם תינוק קטן על הידיים. אחרי יום ארוך של הילדים בגן, חשוב לי לראות אותם בעיניים ולהרגיש אותם קרוב ללב. כדי שזה יקרה, יש לי חוק: לא ניתנת להשגה בנייד בשעות אחר הצהריים. כך יש לי הזדמנות להיות אימא נוכחת שרואה ומחזיקה בידיים את מה שחשוב באמת.

אבל ברגע ההוא היו רק אני, הילדים וההודעה המסקרנת שהגיעה. פתחתי אותה בהיסח הדעת, קראתי ברפרוף, סגרתי את הנייד והחזרתי את המבט לילדים. 'תקראי ביישוב הדעת ותגיבי בהתאם אחרי ההרדמות', הבטחתי לעצמי. וכך היה.

בהודעה הייתה הזמנה מעורכת המגזין להצטרף למדור הנפלא, והיא גם ציינה את שם הממליצה. הגבתי לעורכת ולאחר מכן התקשרתי לממליצה להודות על התיווך. "אני כל כך שמחה בשבילך", היא אמרה, "אני אוהבת את מה שאת כותבת בבלוג ועוקבת אחרייך הרבה שנים, אבל לא חשבתי על החיבור הזה. חשבתי בטעות שעושים כתבה על נשים מהמגזר, לכן המלצתי על שלל נשים רלוונטיות... בחרו בך בזכותך". וכך, באחר צהריים שגרתי קיבלתי הזדמנות לכתוב במגזין, לצד מסר לחיים. מכירות את ההרגשה הזאת שאתן עושות משהו טוב וזה גורם לכן להרגיש טוב עם עצמכן? איזה כיף זה, נכון?! הממליצה יכלה בקלות לנכס לעצמה את התיווך וליהנות מההרגשה הטובה הנלווית, אבל היא בחרה להניח בטבעיות את הדברים כמו שהם, בלי שום טובת הנאה. זה היה כל כך כן, פשוט ויפה בעיניי. הלוואי שככה תהיה הכתיבה שלי אליכן - כנה, אמיתית, מהלב.

אפרת זכריה

אימא לארייה, אמרי, איימי וארי. נשואה ליהונתן. מנחה סדנאות העצמה וסטיילינג, יוצרת תוכן לעסקים ובעלת הבלוג "דוכסית"

@dukasiblog

צילום: אור עזרא

+הסטורי של +

חני

ישנן בנות (ישנן בנות) שיום ההולדת שלהן הוא היום המיוחד רק שלהן. הן קמות לארוחת בוקר במיטה, ליום כיף עם החברות בספא, או מתפדחות קשות כשמסעדת שף שלמה שרה להן "היום יום הולדת"

ומלצר מחוצ'קן מגיש להן טירמיסו עם זיקוק. אבל אני איני כזאת - לא רק שנולדתי באותו השבוע שבו נולדו אבא שלי, אחי, אחותי וגיסתי, רצה השם ונולדתי

בחנוכה, מה שאומר שכשאני מדליקה נרות על העוגה - כל עם ישראל מדליק יחד איתי את הנר השמיני.

כשהתחנתי חשבתי שהמצב ישתנה. שאוכל סוף סוף לחוות את היום הזה שהוא רק שלי, לקבל את מלוא היחס וגם לקבל מתנה לא קולקטיבית (חותמת נטריון עם חיבור בלוטותי זה ניס, תודה אימא, אבל אני מעדיפה תכשיט).

החדשות הטובות הן שאכן אף יום הולדת אחר לא נחגג במשפחה של בעלי בתאריך שלי. החדשות הרעות הן שבתאריך שלי הם מציינים את יום הפטירה של סבא שלו. במבה, ביסלי וזיתים של אזכרות זה שילוב מנצח, אל תשאלו איך אני יודעת. והנה השנה אני בהיריון. וכדי להוסיף חטא על פשע - התאריך המשוער יוצא גם הוא בסביבות יום ההולדת שלי. האם אני חוששת שאלד דור שלישי לשירת יומולדת שמח במנגינת מעוז צור? לא מאשרת ולא מכחישה.

בקיזור, נמאס לי שאין לי יום מיוחד משלי. אז אני פוצחת במיזם "אימולדת", שבו חוגגים לאימא את היום שבו היא הוציאה בגבורה מגופה אדם שלם, ולא את הזמן שבו הורש כפוי הטובה יצא לאוויר העולם בלי לעשות כלום בעצם. תמכו במיזם שלי ויחד נגרום לזה לקרות. אני מקבלת גם פייבוקס (באופן כללי, בלי קשר למיזם. מימון לשוקולד יתקבל בברכה).

חני ריץ

נשואה + 2 יוצרת תוכן, בלוגרית, מעריצה של מרגול

@Haniiii_rich

צילום: הודיה תן

+הסטורי של +

אפרת